

32 ára gomlu metini standa enn

Nógvir hava lovað, at teir skuldu basa honum, men hóast hann sjálvur júst er vorðin pensjónist, er tað eingin, sum hevur megnað at tikið met hansara í vektlyfting

Mynd: Álvur Haraldsen

Danjal av Rana

Hann er kanska vorðin pensjónist, men eg ivist ikki í, at tað lýtuna, hann var í Miðlahúsinum til hesa samrøðuna, var hann sterkasti maður í húsinum.

Bjarni Reynagarð hevur í yvir 30 ár arbeitt hjá Leif Mohr, inntil hann fór frá fyrri aldur fyrri kortum. Hann er uppvaksin úti á Reyni, sigldi á ungum árum úti og búði nøkur ár niðri í ungdóminum. Í ár eru júst 50 ár síðani hann flutti aftur til Føroya og fór at starvast, fyrst hjá Balslev, síðani AEG og so hjá Leif Mohr.

Tað var longu í uppvøkstrinum, at áhugin fyrri at lyfta vektir varð kveiktur. Bjarni Reynagarð rættleiðir meg, tá eg sigi, at hann var millum teir fyrstu, ið byrjaðu at lyfta vektir í Føroyum.

— Eg var ikki millum teir fyrstu. Eg var tann fyrsti. Vit vóru eini 8, 10 dreingir, ið plagdu at kappast um at lyfta. Torfinn Hansen átti fyrstu vektina, sum vit nýttu. Úti á Reyni, har vit vuku upp, vóru tvær vektstengur, onnur teirra við kirkjugarðin. Annars var ein úti á Landavegnum og ein í rabarbukvarterinum, greiðir hann frá. Vit plagdu at ganga runt á bilverk-smiðjunum og lyfta amboltar, kappaðust um, hvør kundi lyfta tyngsta amboltin. Eg plagdi at vinna, sigur Bjarni Reynagarð við einum smíli.

Í 1968 fingi teir meiri skipaðar umstøður og byrjaðu at venja meiri miðvíst, fyrst í kjallaranum í hjá mostur Bjarna. Í 1969, tá Bragdið varð endurstovnað, fingi teir pláss at venja í gamla Kommunuskúlanum, tað, sum í dag er skrivstovan hjá borgarstjóranum. Har vandu teir frá 1969 til

1973. Í februar 1971 skipaðu teir, saman við Bragdinum, fyrri tí fyrstu framsýningini.

Umstøðurnar vóru tó kortini so sum so. Í dag fara vit á internetið at leita, um vit skulu læra okkum eitt hvørt. So hepnir vóru teir ikki.

— Vit keytu vektir í ítróttarhandlinum hjá Viggo í Stórustovu. Við vektunum fylgdi ein lítill bóklingur, sum vísti tær ymisku venjingarnar, og so royndu vit sum best at eftirapa teimum. Um okkum tørvaði aðra útgerð, sum benkur ella kassar, so máttu vit smíða tað sjálvir, greiðir Bjarni Reynagarð frá.

Síðani gekk leiðin út í neystið hjá Havnar Róðrarfelag í Álakeri, har teir vóru í nógv ár, inntil Form og Figur lat upp í februar 1985.

— Tað var ikki fyrr enn vit komu í Form og Figur, at vit veruliga fingi

ferð á menningina. Tá var tó bara eg eftir av okkum 10, sum byrjaðu. Nú var opið oftari, umstøðurnar vóru góðar, og vit sóu stóra framgongd í, hvat vit orkaðu at lyfta. Nú var eg eisini mitt í 30'unum, tað vóru 17 ár síðani eg byrjaði og kroppurin hevði ongantið verið sterkari, greiðir Bjarni Reynagarð frá.

Bjarni Reynagarð setti fleiri føroysk met hesa tíðina og trý teirra standa enn.

— Eg vandi upp í 12 tímar um vikuna, og eg lyfti yvir 3.000 tons um árið hesa tíðina. Metini, sum enn standa, eru eisini frá hesi tíðini. Tað síðsta, sum fall, fall í heyst, so nú havi eg trý met eftir. Fleiri hava forsvorið, at teir skuldu taka metini frá mær, men nú hava tey so staðið í yvir 30 ár, sigur Bjarni Reynagarð.

Sambært yvirlitinum yvir føroysk

met á yndi.fo, hevur Bjarni Reynagarð føroyska metið í bonkpress í bæði 75 kiloklassanum og 82,5 kiloklassanum. Metini eru ávikavist 145 kilo og 172,5 kilo. Harumframt hevur hann eisini totalmetið í 82,5 kiloklassanum, við 622,5 kilo. Metini vóru sett í 1984 og 1985.

Hóast hann er komin í pensjónsaldur, so venur hann enn.

— Mær dámar væl at venja og keði meg ikki eina løtu. Tað er sum opium fyrri sálina. Vit eru nakrir gamlir menn, sum venja eitt sindur saman. Umframt at venja trýggjar dagar um vikuna, svimji eg tveir dagar um vikuna. Annars gangi eg túrar og njóti tilveruna sum pensjónistur aftan á eitt langt arbeiðslív, sigur hann at enda.